

Size İnsan Demem Bilesiniz

– S.Karagöz · 21 Ekim 2016

Geçen kış bir haber dikkatimi çekmişti.Soğuk karlı bir günde, sanıyorum Karabük'te; trafik polisi uygulama yapıyor. Durdurduğu araçlardan birinde bir çocuğun ağladığını görüp, soruyor:

-Ne oldu delikanlı,neden ağlıyorsun?

Çocuk hıçkırıklara boğulmuş ,güçlkle:

-Polis amca bu soğukta üşümüyor musunuz? diye cevap veriyor.

Meğer çocuk polisin üşüdüğünü düşündüğü için ağlıyormuş!

Polis memuru çocuğu kucağına alıyor,sarılıyor:

-Yok yavrum ben üşümüyorum,ağlama !

Çocuğu susturmak ne mümkün...

Çok duygulandım ve bunu sosyal paylaşım sitesinde paylaştım ve sonunda dedim ki ;

"Dünyanın yönetimini çocuklara mı bıraksak,ne yapsak ? Biz beceremiyoruz çünkü! "

Kıyamet koptu,herkes kendi ideolojisi doğrultusunda yorumlar yaptı.Sonunda kaldırmak zorunda kaldım yazımı.

Bunu yalnızca ideolojik bir olay olarak gören bakışları kınıyorum zira bu "İNSANİ" bir yaklaşımdır.

Bu konulara son derece özen gösteren biriyim ve hiç bir zaman inanç , etnik ,ideolojik konularda paylaşımlar yapmam .

Benim için yalnızca; İNSAN önemlidir.

Beni tanıyanlar bilirler : çocuklar,yaşlılar,engelliler ve hayvanlara karşı farklı duygularım vardır. Çünkü onlar savunmasızdır.

Allah insanlara gücü ,güçsüzleri korusun diye vermiştir.

Benim yazımı eleştirenleri okurken, TV programları yaptığım günlerde yaşadığım bir olay geldi aklıma.

Bir gün,telefonum çaldı, arayan cezaevi müdürüydü.

-Sebahat Hanım sizden bir ricamız olacak.Bizim çocuk koğuşlarımız çok kötü durumda,boyanması gerekir,ayrıca çocukların masa ve sandalyeleri yok,yerde yemek yiyorlar.Mümkünse bir kampanya başlatabilir misiniz?

Bilenler bilir, öyle kafanıza göre para,yardım toplayamazsınız,izin almanız gerekir.

Sağ olsun vali Mustafa Malay çok yardımcı oldu ve ben programlarımda sürekli anonslar yaptım bu konuda ama tık yok.

üstüne üstlük bir yığın eleştiri aldım : "Sana mı düştü o hırsızlara,gaspçılara,kapkaççılara yardım etmek ?"

Çok üzüldüm biliyor musunuz, hiç kimse şunu anlayamadı:

"ONLAR ÇOCUK !!"

Kapı kapı dolaştım,yolda insanlara el açtım ve gerekli parayı denkleştirip istediklerini aldım,gönderdim.

Ertesi gün müdür yeniden aradı,teşekkür etti .

-Savcı beyle birlikte sizi bekliyoruz, gelin eserinizi görün.

Hem çok sevindim,ne yalan söyleyeyim hem de korktum. Hayatımda ilk kez cezaevine girecektim. merakla ve heyecanla yola koyuldum. Kapıda diplomatlar gibi karşılandım,savcı ve müdür bey beni bekliyorlardı.

Çayımı bile içmeden, yüzlerinde gülümsemeyle yanıma iki gardiyan verdiler :

-Önce koğuşu görün, dediler.

Labirent gibi uzun,10-15 metrede bir koca koca anahtarlarla açılan koridorlardan geçip çocuk koğuşuna vardık.

İçimde hala tarif edemediğim bir korku ve heyecan vardı.Gardiyan kapıyı açtığı zaman gözlerim doldu. Beyaza boyanmış yüksek duvarların üstüne rengarenk çiçek,ağaç ve ev resimleri yapılmış,masalar kenara konulmuş ve sandalyeler etrafına özenle yerleştirilmiş bir odanın tam ortasında yaşları 15-18 olan oniki çocuk tertemiz giyinmiş sıralı bir vaziyette beni bekliyorlardı. Kendilerine düşledikleri dünyayı yaratmışlardı sanki.

Sırayla elimi öptüler ve en baştaki elinde tuttuğu kağıdı açtı :

-Size bir mektup yazdık ,okuyabilir miyiz?

Konuşamıyordum,boğazım düğüm düğüm,başımı sallayarak cevap verdim.

Kısa ama duygu yüklü,minnet ve teşekkür sözlerinin yer aldığı mektup bittiğinde kendimi tutamadım hıçkırarak ağlamaya başladım.

Hepsine bir sarıldım,onlar da bana sarıldılar: yumak olduk.

O çocuklar belki de hayatlarında ilk kez sevgiyi görmüşlerdi bir insanın gözlerinde.

Gözlerim yaşlı ,önyargılarımı o koca koca kilitlerle kapanan demir kapıların ardında bırakıp geri döndüm. Yaşamım boyunca en çok gittiğim yerler:çocuk yuvaları,engelli evleri,yaşlıların kaldığı yurtlar olmuştur. Güzel-çirkin,iyi-kötü,zengin-fakir ayırt etmeden elimden gelen her şeyi hiç ayırım yapmadan onlar için yapmaya çalıştım.

Dedim ya : çocukların,yaşlıların,engellilerin ve sokak hayvanlarının farklı bir yeri vardır içimde : çünkü ben İNSANIM.

Gelelim eleştirildiğim konuya.

Benim için :polis üşüyor diye ağlayan cocuk da ,polise taş atan cocuk da:

ÇOCUKTUR VE MASUMDUR !!

Filistin'de misket bombalarıyla öldürülen cocuklar da:

ÇOCUKTUR,MASUMDUR !!

Özgürlükleri için yurtlarını terkedip denizlerde hayatlarını kaybeden Suriye'li cocuklar da

ÇOCUKTUR,MASUMDUR !!

Somali'de açlıktan ölenler de:

ÇOCUKTUR,MASUMDUR !!

Büyüklerin günahlarının vebalini çocuklar ödememeli.

Son söz:

Ne yaparsanız yapın ama çocukları,yaşlıları,engellileri ve sokak hayvanlarını korumaz,yardım etmez ve de onları ideolojilerinize alet etmeye kalkarsanız : "SİZE İNSAN DEMEM,BİLESİNİZ !"

Saygılarımla.
Sebahat Karagöz